

୧ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୪ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲ୍‌ପୋର୍ଡ୍

ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ.ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଅଶ୍ୱହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍‌ଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍‌ଶହଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓହ୍‌ସୁଲୁହୁ ଅମ୍ମାବାଦ୍ ଫତ୍‌ହୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିର୍ରଜିମ୍ । ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିର୍ରହେମା ନିର୍ରହିମ୍ । ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲ୍‌ମିନ୍ ଅର୍ରହମା ନିର୍ରହିମ୍ । ମାଲିକି ସ୍ତୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇସ୍‌କା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍‌କା ନସ୍‌ତଇନ୍ । ଇହିଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍‌ଅମତା ଅଲ୍‌ହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମଗ୍‌ସୁବି ଆଲ୍‌ହିମ୍ ଓଲ୍‌ଲ୍ଲାଲ୍‌ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଓର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଯୁଦ୍ଧର ଅତିରିକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦୁଇ ଜଣ ମୁସଲମାନ ହଜରତ ଖଲାଦ୍ ବିନ୍ ସଓଓ୍‌ଦ୍ ଓ ହଜରତ ମୁନଜିର୍ ବିନ୍ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ କି ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଦଳର ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ନିହତ ହେବା ସଂଖ୍ୟାରେ ମତଭେଦ ରହିଛି । ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଅବସରରେ ୬୦୦ରୁ ୯୦୦ଜଣ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ^{ସ.ଅ} ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେହିଦିନ ଉଶାଅଧିକ ୪୦୦ ଜଣ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ହଜରତ ସାଦ୍ ^{ସ.ଅ} ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ବଧ କରାଯାଇଥିଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଆଦେଶକ୍ରମେ ସାହାବା ଉକ୍ତ ମୃତକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତୋଷ୍ଟକ୍ରିୟା ସମ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲେ । ଇସଲାମର ବିରୋଧୀମାନେ ଏହି ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅତିଶୟତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ଇସଲାମକୁ ଏକ ଅତି କଠୋର ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଧର୍ମ ଦର୍ଶାଇଥାନ୍ତି ।

ଚଳିତ ଯୁଗର ଜଣେ ଅହେମଦି ବିଦ୍ୱାନ ଶ୍ରୀମାନ ସୟଦ ବରକାତ୍ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପୁସ୍ତକ “ରସୁଲେ ଅକରମ^{ସ.ଅ} ଓ ଯହୁଦି ହଜାଜ୍”ରେ ଗଭୀର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ସମସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବା କୌଣସି ବୁଦ୍ଧିମତା ନୁହେଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକୁ ନୂତନ ଭାବରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, କୌଣସି ସ୍ଥଳେ ଅତିଶୟତା ତ ଅବଲମ୍ବନ କରିଯାଇ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଦଳର ନିହତ ହୋଇଥିବା ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୦ରୁ ଅଧିକ ନଥିଲା । ତେବେ ଏ ତାହାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ନିହତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାକୁ ବହୁତ କମ୍ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଏହା କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠିକ୍ ତାହା ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ଜାହା ହେଉ ତାଙ୍କର କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନା ସଠିକ୍ ରହିଛି ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ତାଙ୍କୁ ଆଧାର କରାଯାଇପାରେ ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ ସାହେବ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଦଳର ନିହତ ହୋଇଥିବା ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଣମୁସଲମାନ ଇତିହାସବିତ୍‌ମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତିର ଉତ୍ତର ଦେଇ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃର ଘଟଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେତେକ ଅଣମୁସଲମାନ ଇତିହାସବିତ୍ ଅତି ଅଶିଷ୍ଟ ଶୈଳୀରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ କହିବାନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଘଟଣାରେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ.ଙ୍କର ପାଖାପାଖି ୪୦୦ ଯହୁଦିମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେବା ନିଉଦ୍‌ବିଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଓ ନିଷ୍ଠୁର ହେବାର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ । ଏହି ଆପତ୍ତି କରିବା ଏକ ଧାର୍ମିକ ଇର୍ଷାପରାୟଣତା ବଶତଃ ଅଟେ । ଯାହା ଦ୍ୱାରା କେତେକ ନିରୀହ ଓ ସରଳ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ପ୍ରଥମତଃ ଏକଥା ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଷ୍ପର ଓ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଉଛି ତାହା ଅଧିକାଂଶ ସାଦ୍ ବିନ୍ ମାଜ୍ ଉଲ୍ ଲାହୁଡ଼ି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଥିଲା, ନା କି ତାହା ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି । ତେବେ ଏପରି ଆପତ୍ତି କିପରି ବା ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବଢ଼ା ଯାଇ ପାରିବ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆସନ୍ତାରେ ଉପରୁଁ ହେବା ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ କଦାପି ଭୁଲ୍ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲା । ତୃତୀୟ କଥା ଏହିକି ଯେ, ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଯାହାକି ହଜରତ ସାଦ୍ ଉଲ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ହୁଜୁର ସ.ଅ.ଙ୍କ ଠାରୁ ନିଆ ଯାଇଥିଲେ, ଆପଣ ସ.ଅ. ତାହା ପାଳନ କରିବା ପ୍ରତି ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଥିଲେ । ଚତୁର୍ଥ କଥା ଏହା ଥିଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅପରାଧୀମାନେ ସ୍ଵୟଂ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସ୍ଵୀକାର କରି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆପତ୍ତି କଲେ ନାହିଁ । ଯେପରିକି ହୁଜୁର ବିନ୍ ଅଖତବ୍ ହତ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ତାହାର ଉତ୍ତରରୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ଯେ, ସେ ତାହାକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟତି ମଣିଥିଲା । ତେବେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ.ଅ.ଙ୍କର ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ କୌଣସି ଭୁମିକା (ଦଖଲ) ହିଁ ନଥିଲା ଯେ, ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ଆପଣ ସ.ଅ. ଅଯଥାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥାନ୍ତେ ।

ହଜରତ ସାଦ୍ ଉଲ୍ ଲାହୁଡ଼ି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପରେ ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ହୁଜୁର ସ.ଅ.ଙ୍କର ସେଥି ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ଏତିକି କରିବା ପ୍ରୟତ୍ନ ଥିଲା ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ. ନିଜ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଏପରି ରୂପେ ପ୍ରଣୟନ କରିଥାନ୍ତେ, ଯାହାକି ଦୟା ଓ ବିନମ୍ରତାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ନମୁନା ମଣା ଯାଇପାରିବ । ସୁତରାଂ କେବଳ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଉପରେ କଦାପି କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବରଂ ସତ୍ୟ ଏହି କି ଯେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର, ସୁନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆପଣଙ୍କ ଦୟା ତଥା କୃପାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନମୁନାର ଏକ ଜ୍ଵଳନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ।

ଏବେ ରହିଲା ମୂଳ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରଶ୍ନ ତେବେ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଯେ, ସେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ. ମଦିନାରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ତିନୋଟି କବିଲା ବନ୍ଦୁ କୈନକାଃ, ବନ୍ଦୁ ନଜିର୍ ଓ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ସହିତ ଶାନ୍ତି ଓ ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ରୁକ୍ତି ପତ୍ର ସାକ୍ଷର କଲେ । ଯାହା ଅନ୍ତର୍ଗତ ମୁସଲମାନ ଓ ଯହୁଦି ଉଭୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପରେ ରହିବେ, ପରସ୍ପର ସହିତ ଭାଇବନ୍ଧୁ ପରି ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବେ । ପରସ୍ପରର ଶତ୍ରୁକୁ କଦାପି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ବାହ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଥବା ଦଳ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରେ ତେବେ ସଭିଏଁ ମିଳିତ ଭାବରେ ତାହାର ମୁକାବିଲା କରିବେ । ଆଉ ଯଦି ସନ୍ଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଥବା ଦଳ ତାହାକୁ ଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି ଅଥବା ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ତେବେ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଦଳକୁ ହାତ ଉଠାଇବାର ଅଧିକାର ହେବ । ଅଧିକତ୍ଵ ସମସ୍ତ ମତଭେଦ ଓ ବିବାଦିୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମତ ଆପଣ ସ.ଅ.ଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପାଳନ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଥବା ଦଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କରି ଧର୍ମ ଓ ଧର୍ମବିଧାନ ମୁତାବକ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବ ।

ଏହି ରୁକ୍ତି ପତ୍ରର ଅବମାନନା ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବନ୍ଦୁ କୈନକାଃ ଦଳ କରିଥିଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରାଜିତ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ହୁଜୁର ସ.ଅ. ତାଙ୍କୁ କେବଳ ମଦିନାରୁ ନିର୍ବାସନର ଦଣ୍ଡ ଦେଇ କ୍ଷମା କରିଦେଲେ ଯଦ୍ଵାରା ଦେଶରେ ଶାନ୍ତିଶୃଙ୍ଖଳା ଭଙ୍ଗ ନହେବ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ବିଶେଷ ଅଧିକ କିଛି ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ନଥିଲା ଯେ, ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ଆଉ ଏକ କବିଲା ବନ୍ଦୁ ନଜିର୍ ମୁଣ୍ଡ ଟେକିଲା ଉଠିଲା ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର ସରଦାର କାବ୍ ବିନ୍ ଅଶରଫ୍ ରୁକ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରି

କୁରେଶ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୂହ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କଲା । ଏପରିକି ଶେଷରେ ସେମାନେ ନବାଶିରୋମଣୀଙ୍କ ହତ୍ୟାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ରଚିଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ଆଦେଶକ୍ରମେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ନିଜ କୁପରିଣାମରେ ଉପନୀତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ତାହାର କବିଲାବାସୀ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ରଚିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଭୟଙ୍କର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}କୁ ସୂଚନା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ତାଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଓ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥା ବିଧି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଦୁ ନଜିର୍ ଦଳ ପରାଜିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କ୍ଷମା କରିଦେଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ନଜିର୍କୁ ମଦିନାରୁ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳାର ସହ ଚାଲି ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । ଏହି ଉପକାରର ପ୍ରତିଫଳ ବନ୍ଦୁ ନଜିର୍ ଦଳ ଏପରି ଦେଲେ କି ମଦିନାରୁ ବାହାରି ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଝିଣ୍ଡିକା ଦଳ ପରି ଏକ ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ମଦିନା ଉପରେ ଚଢ଼ାଉ କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଠାରୁ ସେମାନେ ଏହି ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନେଇଥିଲେ ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସଲାମର ମୂଲ୍ୟୋତ୍ପାଦନ କରି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି (ମଦିନାରୁ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ନାହିଁ । ଏପରି ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ତୃତୀୟ କବିଲା ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କଲେ ଯେତେବେଳେ କି ମାତ୍ର ତିନି ହଜାର ଦୁର୍ବଳ ନିରସ୍ତ୍ର ଓ ଅସହାୟ ମୁସଲମାନ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦଶ ହଜାର ଧୁରନ୍ଧର ଓ ହିଂସ୍ର ସ୍ୱଭାବୀ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସାମନାରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିଲା । ପୁଣି ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଦଳ ମୁସଲମାନ ମହିଳା ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃର ଏହି ଆଚରଣ ମାତ୍ର ଏକ ମସ୍ତବତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ଓ ସନ୍ଧିଭଙ୍ଗ କରିବା ନଥିଲା ବରଂ ଏକ ଭୟଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା ।

ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କର ସର୍ତ୍ତଭଙ୍ଗ, ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା, ବିଦ୍ରୋହ ଓ ହତ୍ୟା ପରି ଜଘନ୍ୟ ଅପରାଧ ବଶତଃ ତାଙ୍କୁ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ସମ୍ଭାବନା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମାତ୍ର ତିନିଗୋଟି ଦଣ୍ଡ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ପ୍ରଥମତଃ ସେମାନଙ୍କୁ ମଦିନାରେ ହିଁ ବନ୍ଦି ଅଥବା ନଜରବନ୍ଦ କରିଦିଆ ଯାଇଥାନ୍ତା । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିଦିଆ ଯାଇଥାନ୍ତା । ତୃତୀୟତଃ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ବାକି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦି ଅଥବା ନଜରବନ୍ଦ କରିଦିଆ ଯାଇଥାନ୍ତା । ଯଦି ପ୍ରଥମ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରା ଯାଇଥାନ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ଶତ୍ରୁ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ନିଜ ସହରରେ କ'ଣଦ କରିବା ସେତେବେଳର ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁକୂଳ ନଥିଲା । କାରଣ ବିଦ୍ରୋହ, ବିଶ୍ୱଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଣ୍ଡେଇବା, ଦୁଷ୍ଟାମି ଓ ଗୁପ୍ତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିବାର ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବପରି ସ୍ୱାଧୀନତା ମିଳି ଯାଇଥାନ୍ତା । ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାର ଅଧିକା ବୋଝ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥାନ୍ତା, ଯାହା ବହନ କରିବାକୁ ମୁସଲମାନମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅସମର୍ଥ ଥିଲେ । ଆଉ ଯଦି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇ ଥାନ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ମଦିନାରୁ ଯହୁଦିମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରିଦିଆ ଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ ଇସଲାମ ବିରୋଧରେ କେବଳ ବ୍ୟବହାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ଓ ସଙ୍ଗଠିତ କରି ନଥାନ୍ତେ ବରଂ ଇସଲାମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମ ବିରୋଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ କରୁଥିଲେ, ଇସଲାମ ବିରୋଧରେ ଗୁପ୍ତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିବାରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରୟାସରତ ଥିଲେ । ସେହି କାଳର ଅବସ୍ଥା ଅନ୍ତର୍ଗତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବା ଠାରୁ ବଳି ଅନ୍ୟ କିଛି ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ କ'ଣ ଜଗତରେ ଏପରି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମହଜୁଦ ଅଛି ଯେ, ଶତ୍ରୁକୁ ଜୀବିତ ରଖିବା ସକାଶେ ନିଜସ୍ୱ ବଳି ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଇଥିବ । ଯଦି ନୁହେଁ

ତେବେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପତି ଯୋଗ୍ୟ ମଣା ଯିବେ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା କଦାପି କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମ୍ଭବପର ନଥିଲା । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିକର ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଧ୍ୟାସ କରିବା ସମାନ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଦୁଇ କିସମର ଦଣ୍ଡକୁ ବାଦ ଦେଇ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିଯାଇ ଥିଲା ଯାହାକି ଅବଲମ୍ବନ କରାଗଲା । ଏହି କାରଣରୁ ମାରଗୋଲିସ୍ ଯେପରି ଇତିହାସକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଯେ କଦାପି ଇସଲାମର ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ । ସେ ଏକଥାର ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା ଯେ, ସାଦ୍ ଶାଫିଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରିସ୍ଥିତିର ବିତ୍ତମନା ଅନୁକୂଳ ଥିଲା । ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାସ୍ତା ନଥିଲା ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଓ ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ତ୍ତ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଯଦି ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି ମାମଲା ପୁନଃବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ତେବେ ତାହାର ଫଇସଲା ତାଙ୍କରି ଧର୍ମବିଧାନ ଅନୁସାରେ କରାଯିବ । ତୌରାତ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲେ ସେଠାରେ ଏହି କିସମର ଜୟନ୍ତ୍ୟ ଅପରାଧ ଯାହାକି ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଦଳ କରିଥିଲେ, ତାହା ହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯାହାକି ହଜରତ ସାଦ୍ ଶାଫି ତାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇ ଥିଲେ । ସାରାଂଶ ଏହିକି ଯେ, ହଜରତ ସାଦ୍ ଶାଫିଙ୍କର ଚୁଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯଦିତ କଠୋର ପ୍ରତୀତ ହେଉଅଛି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବପକ୍ଷେ ତାହା ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗତ ବିପରୀତ ଆଦୌ ନଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଯହୁଦିମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ହିଁ ଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ଘଟିଥିଲା ଅର୍ଥାତ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ମାଜ୍ ଶାଫିଙ୍କର ଥିଲା, ନା କି ନବାଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର । ଜଣେ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ଏତିକି ମାତ୍ର ଥିଲା ଯେ, ଆପଣ^{ସ.ଅ} ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଣୟନ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ହୁଜୁର^{ସ.ଅ} ତାହାକୁ ଏପରି ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରଣୟନ କଲେ ଯାହାକି ଚଳିତ ଯୁଗର ଭଦ୍ର, ସଭ୍ୟ ଓ ଶିଷ୍ଟାଚାରରୁ ଶିଷ୍ଟାଚାରୀ ତଥା ଦୟାଳୁ ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ ଅନୁକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ନମୁନା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରେ ।

ଏହି ଉତ୍ତର ଆଜିକାଲିର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ଇସଲାମ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ବାତୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ପରିଶାମରେ ଆମର କେତେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସେମାନ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃକୁ ମାଧ୍ୟମ କରି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଫିଲିଷ୍ଠିନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବୈଧ । ଯଦିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଯାହା ଅବସ୍ଥା ରହିଛି, ତାଙ୍କ ସହିତ ଏହାର ତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ତେବେ ସେ ଜାହା ହେଉ ଏସମସ୍ତ ଦୋଷ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥ ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ ଇସଲାମର ଗୌରବ ଓ ମୌଳିକତାକୁ ନାଶ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲୀଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମ୍‌ଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନୁହୁ ଓନସ୍‌ତଗଫିରୁହୁ ଓନୁମିନ୍‌ ବିହି ଓନତଓକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନତଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସୁହ୍‌ଦିଲ୍ଲା ଫିଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜ୍‌ଲିଲ୍ଲା ଫିଲା ହାଦିସ୍ତା ଲହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲ୍ଲାହା ସ୍ଵାମୁରୁବିଲ୍ ଅବ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଇଜିଲ କୁରବା ଓସ୍‌ନହ୍‌ ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଇ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବରଇ ସ୍ଵଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉପକ୍ତରୁଲ୍ଲାହା ସ୍ଵପକ୍ତରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ଉହୁ ସ୍ଵସ୍‌ତଜିର୍ ଲକୁମ୍ ଓଲୟିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

1st November 2024

Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan